

[Holger Kristiansen.]

Hansen udtalte for et Øjeblik siden, betød selve Militærlovene af 1922 ganske det samme, idet der ifølge Militærlovene af 1922 ikke var forholdsmæssig større Lejlighed til at give Soldaterne det nødvendige Materiel, end der vil være indenfor det Omraade, som den samlede Bevilling paa 30 Milioner omfatter.

Tilpasning har jo været et staaende Slagord. En Del berettiget har der været i Kravet herom, Selvfølgeligheder kan man sige, og Nedsættelse har der fundet Sted paa en hel Række Punkter af Statens Budget. Men hidtil har Militæret været udenfor denne almindelige Nedsættelse, og naar det er Tilfældet, tror jeg, man tør sige, at det er, fordi Militæret for Partiet Venstre i hvert Fald hidtil har været tabu.

Nu er her et Lovforslag, hvis eneste Formaal, saa vidt jeg kan skønne, er at gennemføre en Tilpasning paa et afgrænset, stærkt begrænset Omraade, og ikke det, man fra anden Side vil paastaa, Sabotering i nogen Henseende. Og saa gaar efter det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Udtalelser Partiet Venstre imod det. Det er mig ganske ufatteligt. Derimod er det saare forstaaeligt, at det konservative Folkeparti gaar imod denne Nedsættelse, thi det svarer til dette Partis hele Indstilling overfor Militærspørgsmaalet. Men derimod Partiet Venstre: det har jo dog for nylig ført Forhandlinger med Regeringen og Regeringspartierne, Forhandlinger, hvis Formaal, hvis der virkelig fra Partiet Venstres Side har været Alvor forbundet med disse Forhandlinger, bl. a. maatte være dette at komme et langt Stykke nedad med Militærudgifterne. Derfor er det for mig ufatteligt, at Partiet Venstre kan gaa imod en saadan Tilpasning indenfor et saa begrænset Omraade, som dette Lovforslag omfatter.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg takker Ordførerne for det radikale Venstre og for Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet Forslaget.

Jeg skal overfor Ordføreren for Venstre og for det konservative Folkeparti sige, at det er med ikke ringe Interesse, jeg konstaterer, at medens man, hver Gang en Lejlighed byder sig, staar op og foreholder Regeringen, at den ikke vil foretage en Tillem্পning, en Nedskæring, saa siger man, naar vi kommer med et konkret Forslag

i saa Henseende: Det kan vi ikke gaa med til, medmindre man tager alle andre Omraader med.

Det interesserer mig for saa vidt ikke saa meget for det konservative Folkepartis Vedkommende, hvor jeg endnu aldrig har set nogen Villighed til at gaa ned med militære Bevillinger, jeg har ikke truffet paa det endnu. Derimod forundrer det mig, at Partiet Venstre, der i lang Tid havde Nedgang i Militærudgifterne som Motto, nu kommer og siger: Maa vi bede om at faa alle andre Bevillinger ned, og saa har vi endda Betæneligheder.

Naar Lovforslaget er fremsat, skyldes det ogsaa, at vi alle, ogsaa de Konservative, er enige om, at Ordningen af 1922 maa ændres, og saa var det vel rimeligt, selv om man maatte mene, at et vist Materiel skulde anskaffes, da at vente med den endelige Anskaffelse, indtil man saa, hvordan Nyordningen blev.

Medens Venstre i 1929 gik til Valg under Feltraabet: Respekt for Parikronen, saa ser vi altsaa her i Dag et Udslag af det modsatte: Her skal der ingen Respekt være.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at det „lykkedes mig“ i Fjor at lovgive paa § 23. Ja, fordi jeg fulgte den Vej, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde anvist mig gennem en Række Aar, ikke andet og ikke mere, end hvad man med det ærede Medlems fulde Tilslutning har gjort i den Tid, da det ærede Medlem havde andre Interesser, ikke længere. Det ærede Medlem kan ikke pege paa et eneste Punkt, hvor jeg har lovgivet paa § 23 mere, end da det ærede Medlem var med, indtil der pludselig for, jeg ved ikke om en god eller ond Aand i det ærede Medlem, i Foraaret 1929, da han lavede det store Kladderadatsch, som jeg ikke skal komme ind paa her ved denne Lejlighed, da det ærede Medlem pludselig kom i Tanker om, at han maatte lave noget. Men det er jo ikke en Militærdebat, vi skal føre her i Dag, den bliver der nok Lejlighed til at føre senere.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rettede imidlertid et Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil besvare, nemlig paa hvilket Stade Regeringen staar i Dag med Hensyn til Militærordningen. Ganske paa samme Stade, som da vi i Efteraaret forelagde Forslaget, og som da vi i Fjor Efteraar fremsatte det, ganske paa samme Standpunkt; det vil det ærede Medlem faa rig Lejlighed til at se nu i Dag, Ændringsforslagene er blevet indgivet, som det ærede Medlem vil faa at se ikke i mindste Maade